

Love og Anordninger,

samt

andre offentlige Kundgjørelser

Danmarks Lovgivning vedkommende

for

Maret 1861.

Samlede og udgivne

af

L. Algreen-Ussing

Generalprocureur for Danmark.

VII Deels 1ste Bind.

Kong Frederik den Syvendes 14de Regjeringsaar.

B. N. HC

Kjøbenhavn.

Trykt med kongelig allernaadigst Privilegium paa

den Gyldendalske Boghandlings Forlag

hos **S. S. Schulz.**

1862.

2 Marts. byrde til Overholdelsen af den indre Orden og Sikkerhed i Kjøbstaden, uden Hensyn til Værnepligten, til hvilken Ende slige Corps alene skulle staae under den civile Øvrigheds Overbefaling. Som Følge heraf skal der gives de nuværende Kjøbstad-Borgervæbninger en til dette Diemed svarende Ordning, forsaavidt det ikke allerede er skeet. Dog skulle de borgerlige Corps i Kjøbenhavn og øvrige faste Pladser, derunder indbefattet Helsingør, fremdeles i Krigstid under Krigsbestyrelsens Befaling kunne anvendes til at modstaae fjendtligt Overfald, naar Byen angribes, og skulle derfor ogsaa i Fredstid staae under Krigsbestyrelsens Tilsyn. Alle de, der ere ansatte ved de sidstnævnte borgerlige Corps, skulle saalænge forbigaaes ved Indkaldelse til Forstærkningen. § 49. Om Bøder. De i denne Lov omhandlede Bøder dicteres af Sessionen eller for det besarne Mandskabs Vedkommende af Udskrivningschefen. I Mangel af mindelig Betaling forelægges Vedkommende en Frist af 6 Uger, inden hvis Udløb han kan begjære Sagen afgjort ved Domstolene som offentlig Politisag. Fremsettes saadan Begjæring ikke inden Fristens Udløb, kan Bøden inddrives ved Udpantning. Disse Bøder samt alle andre Bøder, der erlægges for Overtrædelser af Bestemmelser, vedkommende Værnepligten, tilfalde Statskassen. § 50. Fritagelser for Værnepligten kunne ikke tilstedes. Ingen andre Fritagelser eller Begunstigelser med Hensyn til Værnepligtens Opfyldelse kunne herefter tilstedes, end de, der have Hjemmel i nærværende Lov. § 51. Ældre Bestemmelseres Ophævelse. Solimitdistricterne ophæves. Loven om almindelig Værnepligt af 12te Februar 1849 træder ud af Kraft tilligemed de i Fdn. af 8de Januar 1802 indeholdte Bestemmelser vedkommende Værnepligten til Søkrigstjenesten samt de øvrige hidtil gjældende Bestemmelser, der ere i Strid med nærværende Lov. — Midlertidige Bestemmelser. § 52. De, der forinden Lov om almindelig Værnepligt af 12te Februar 1849 udkom, vare fritagne for Værnepligten, hvad enten saadan Frihed var grundet paa Fødsel eller først senere erhvervet, navnlig ved Indbetaling af en Kjendelse til Landmilicefonden eller Soindrulleringsfonden, ere, forsaavidt

de ere fødte i Aaret 1826 eller senere, Værnepligten underkastede. 2 Marts. Naar Nogen, der i Henhold til den ældre Lovgivning er bleven fritagen ved Indbetaling af en Kjendelse, skal blive indkaldt til activ Tjeneste, bliver den erlagte Kjendelse at tilbagebetale ham, saafremt den er bleven indbetalt forinden Udstedelse af Placaterne af 10de og 27de Juli 1846. De derimod, som ere fødte forinden den 1ste Januar 1826, forblive i Besiddelse af den tidligere erhvervede Frihed. § 53. De i Sorullen anførte Værnepligtige, der have opnaaet 18 Aars Alderen, skulle ikke, forsaavidt de inden 22 Aars Alder have erhvervet den i Loven af 12te Februar 1849 omtalte Grad af „Søvant“, kunne udskrives til Hæren. Det skal, hvad Værnepligtens Opfyldelse angaaer, have sit Forblivende ved de hidtil tilstaaede Rettelser med Hensyn til dem, der ved denne Lovs Kundgjørelse ere Skipper eller Styrmænd. Det skal ligeledes forsaavidt have sit Forblivende ved de nu gjældende Regler med Hensyn til Folgeordenen for Udskrivningen og Indkaldelsen af de tidligere Søværnepligtige, at de Paagjældendes husslige Stilling, saaledes som den befindes ved denne Lovs Kundgjørelse, vedbliver at medføre den samme Forbigaaelse til Søkrigstjenesten som tidligere. § 54. Ligesom Justitsministeriet har at træffe alle til denne Lovs Gjennemførelse fornødne Foranstaltninger, saaledes bemyndiges Ministeriet navnlig til at afgjøre, hvorvidt Loven i det Hele eller kun tildeels kan finde Anvendelse paa de i de 3 nærmeste Aar forestaaende Sessioner. Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Lov om Brandpolitiet paa Landet og det nærmest 2 Marts. dermed i Forbindelse staaende Bygningsvæsen*). Justits-Min. (Rigsbogs-Lib. f. 1860, 12te Session. Folket h. Lib. S. 570—71, 832—47, 1314—1474, 1477—95, 1854—1925; 4194, 6000—31. Lands th. Lib. S. 651, 900—17, 1372—1416, 1953—71. Anhang A. S. 1345—74, 1521—42, 1915—20. Dep. Lib. f. 1860 S. 1229—50, f. 1861 S. 505—22).

*) Paa Rigsdagene 1857, 1858 og 1859 har der været forelagt Lovudkast om Brand- og Bygningsvæsenet paa Landet, der ikke bleve tilsendte.

2 Marts. Vi Frederik den Syvende, af Guds Naade Konge til Danmark, ic. ic. Gjøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov: Cap. 1. Regler for Bygningers Opførelse paa Landet. § 1. Naar et Sted, hvorved her forstaaes en Gaard, et Huus eller en Samling af Bygninger, bestemte til selvstændig Bedrift, af Nytt opføres paa Landet, skal der imellem et saadant Sted og ethvert andet Sted være følgende Mellemrum: 1) 5 Alen, naar begge Steder ere opførte af Muur, stampet Leer eller Muur- og Bindingsværk med ildfast Tag og Ijvæggene ikke ere beklædte med Bræder eller andet ilbfængende Materiale (ikke brandfarlige Bygninger); dog kunne saadanne Steder endog bygges umiddelbart op til hinanden, naar de adskilles ved en Brandgavl, 2) 50 Alen, naar begge Steder ere opførte af eller beklædte med brandfarligt Materiale, eller ere dækkede med ilbfængende Tag (brandfarlige Bygninger), og 3) 20 Alen, naar det ene Sted ikke er brandfarligt og det andet er brandfarligt. Bestaaer et Sted af baade ikke brandfarlige og brandfarlige Bygninger, maa ingen af disse komme Nabostedet eller sammes enkelte Dele nærmere, end det er tilladt efter enhver enkelt Bygningsmaade. Herfra undtages dog saadanne smaa Skure og desl., der med Taget ikke ere' over $4\frac{1}{2}$ Alen høie og intet Ildsted indeholde. Afstanden regnes stedse i lige Linie fra Væg til Væg. § 2. Enhver Brandgavl, der adskiller en Bygning fra Nabostedet, skal være Grundmuur af mindst een Steens Tykkelse og række 6 Tommer over Taget, samt være udfuget med Kalk eller Cement, forsaavidt den er udsat for Veirligets umiddelbare Paavirkning. Ingen Drager eller andet Træværk maa lægges dybere ind i en saadan Gavl end Murens halve Tykkelse, og maa der i samme kun anbringes Abninger med Jerndør i Jernramme. En Brandgavl kan iøvrigt være fælles for to til hinanden stødende til forskellige Eiendomme hørende Bygninger, naar den, foruden at opfylde de ovennævnte Betingelser, er forsvaret forbunden med begge Bygninger, og der ved thinglæste Deklarationer er erhvervet Sikkerhed for, at den ikke kan

borttages af nogen af Eierne, saalænge en af Bygningerne 2 Marts. endnu staaer. § 3. Væg-, Tjeres-, Fjernis- og Tranfogier, Tegls- og Kalkovne samt Vindmøller maae ikke opføres nærmere ved anden Mand's Grund end 50 Alen, medmindre Naboen dertil giver sit Samtykke. Ved Vindmøller maa desuden kun Møllerhuset opføres enten i umiddelbar Forbindelse med Møllen eller i en kortere Afstand end den ommeldte. Stubmøller og lignende lavstaaende Møller, saavel de nuværende som de fremtidige, skulle være omgivne af et Stakit eller andet forsvarligt Hegn udenom Vingeflaget. § 4. Bygninger, som ere bestemte til Opbevaring eller Tilberedning af Fyrværkerisager, maae ikke fra Nytt af anlægges indenfor 100 Alens Afstand fra anden Mand's Grund, og ei heller indenfor denne Afstand fra nogen Bygning, der benyttes til Beboelse, selv om den henhører til samme Eiendom. Bygninger, bestemte til Opbevaring eller Tilberedning af Krudt, maae ikkun anlægges efter særlig Tilladelse af Justitsministeren. § 5. Naar Nogen vil gjøre en Tilbygning til sit Sted, komme de samme Forskrifter med Hensyn til Afstanden fra Nabostedet og Bygningsmaaden, som gjælde for nye Bygningers Opførelse, til Anvendelse, medmindre Tilbygningen ikke kommer Nabostedet nærmere end selve Bygningen, og ikke er af ringere Bygningsmaade med Hensyn til Brandfare end denne. § 6. De i det Foregaaende indeholdte Bestemmelser om Afstande og Bygningsmaader finde ogsaa Anvendelse paa de Steder, der genopføres efter at være heelt afbrændte eller nedbrudte, forsaavidt den til Bedkommendes Raadighed staaende Byggegrund tillader det; i modsat Fald, eller naar kun en Deel af Stedet er afbrændt eller nedbrudt, selv om denne Deel udgjør en selvstændig Bygning, kan den opføres paa samme Plads og med samme Bygningsmaade som hidtil. Ved Genopførelse efter Ildbrand eller Nedbrudelse af de i §§ 3 og 4 nævnte Bygninger, maa ingen Afvigelse finde Sted fra de i disse Paragrapher fastsatte Afstande. § 7. Straatakkede Bygninger maae ikke anbringes nærmere nogen Jernbane end 70 Alen fra sammes Midte. § 8. Over de Dele af en Bygning, hvori særdes med Ild

2 Marts. eller Lys, saasom Beboelsesværelser, Forstue, Kjøkken, Bryggers, saavel som over Værksteder, hvor der færdes med Ild eller med let antændelige Gjenstande, bør være et forsvarligt Loft. Dog er Saadant ikke nødvendigt i teglhængte Bygninger, naar Loftstrummet over de nævnte Dele ved forsvarligt Skillerum er adskilt fra det øvrige Loftstrum. Ligeledes skulle disse Lokaler være forsvarligt adskilte fra Udhuusleiligheder eller andre Rum, hvor der henlægges eller opbevares ildfængende Gjenstande. § 9. Ildsteder i Kjøkkener, Bryggerser og deslige skulle have en muret Underbygning samt murede eller Metal-Rapper, hvis Røgsfang udmunder i Skorsteensrøret. Hvor Luften kan spille paa aabne Ildsteder, skulle disses Vægge være $8\frac{1}{2}$ Tommer tykke, dog maae mindre murede saakaldte aabne Rakkellovne kunne være indskrænkede til den halve af den angivne Muurtykkelse. I Skorstenen maa med Undtagelse af Skorsteenshamre intet Træværk anbringes, ligesom Gulvet foran i 18 Tommers Afstand heller ikke maa være af antændeligt Materiale. Rakkellovnsrør maae ikke anbringes nærmere ved Træværk end 6 Tommer. De skulle ledes ind i Skorstenen og maae ikke føres igjennem Vinduer eller Vægge ud i Luften. § 10. Skorsteensrør, der tjene til Afledning af Røg fra Kjøkkenildsteder, Rakkellovne og Kaminer, skulle, naar det er nødvendigt at Skorsteensfeieren ved Rensningen gaaer igjennem dem, overalt være af mindst $\frac{1}{2}$ Steens Grundmuur, og have et indvendigt Gjennemsnit af 18 Tommer i Kvadrat eller af 16 og 20 Tommer i de 2 Retninger, naar en anden retvinklet Form foretrækkes, samt være forsynede med en i enhver Henseende forsvarlig Rensningsdør af samme Lysning. Hvor Røret gaaer igjennem Bjælkelag eller andre Bygningsdele, skal dets indvendige Side holdes mindst $8\frac{1}{2}$ Tommer fjernet fra alt Tømmerværk og ildfængende Materiale, ligesom et saadant Rør ikke maa paneles, forskaales eller gives Betræk paa Blindlister. Røret maa være opført enten fra Grunden af eller hvile paa en Hvelving mellem to Grundmure eller paa et andet brandsikkert Underlag, og maa det i intet Tilfælde kunne komme til at hvile

paa Bjælkerne. Det skal ogsaa være tilladt at udfrage 2 Marts. disse Rør fra en Grundmuur. Naar Rørene trækkes i en skraa Retning, skulle deres lodrette Sider være understøttede af en Stol, forsynet med en Ior Muursteen paa Fladen mellem Stolen og Røret, dog maa den skraa Retning ikke danne en større Vinkel end 45 Grader med den lodrette Linie. Istedetfor de ovenomhandlede Skorsteensrør skal det være tilladt ogsaa at benytte snævre Rør, der renses med Snore-redskaber. Det overlades iøvrigt Justitsministeriet at give de nærmere Forfrister angaaende disses Indretning. Om endog et Skorsteensrør iøvrigt opføres af raae Steen, bør dog stedse Skorsteenspiiben indtil 1 Alen under det Sted, hvor Røret gaaer igjennem Taget, være af brændte Steen og række mindst 1 Alen op over Tagryggen. Forfaavidt noget Skorsteensrør gaaer igjennem Rum, der benyttes til Opbevaring af Foder eller andre ildfængende Gjenstande, skal der udenom det anbringes en Kamme eller et Træværk en Alen fra Skorstenen, for at forhindre de ildfængende Gjenstande fra at komme i Berørelse med det. § 11. Enhver Bygning, som opføres eller indrettes til et Fabrikbrug, der er særdeles brandfarligt paa Grund af stærk Anvendelse af Ild eller Bestaffenheden af det Materiale, som der forarbejdes eller opbevares (derunder indbefattet Brændeviinsbrænderi saavel som større Bageri, Bryggeri og Maltgjøveri), eller hvori bruges Dampmaskine, skal, naar den ikke er fjernet over 100 Alen fra nærmeste Nabosted, opføres som ikke brandfarlig Bygning. Fabrik- eller Dampforstenen skal altid være mindst 10 Alen høiere end noget ildfængende Tag indenfor 20 Alens Afstand. Med Hensyn til Dampmaskiner har det iøvrigt sit Forblivende ved Loven af 12te April 1851. § 12. Bagerovne skulle være af mindst $12\frac{3}{4}$ Tommers Tykkelse, naar de opføres af brændte Steen, og 17 Tommers Tykkelse, naar de opføres af raae Steen. De skulle anbringes saaledes, at de kunne eftersees fra alle Sider, og maa intet Træværk findes nærmere ved Dvæns indvendige Side end 22 Tommer. Nye Bagerovne i Landbagerier skulle altid forsynes med dobbelte Hvelvinger. § 13. Røller skulle

2 Marts. rundtom være af Grundmuur, mindst $8\frac{1}{2}$ Tommer tyk. Grisen skal overalt være af samme Tykkelse, og Røllen være forshnet med Flager af Metal eller brændte Køllesteen. Intet Træværk maa anbringes nærmere ved Røllens indvendige Side end 18 Tommer. Dog skal der under Røller ikke være indbefattet saadanne Indretninger, som til Huusbrug anbringes i selve Skorstenen. § 14. Enhver Bygning, hvori indrettes Smedie, skal i Byerne og indenfor en Afstand af 50 Alen fra anden Mands Bygning være teglhængt. § 15. Slanke eller Stikkorstene, anlagte paa Træ-Vjækelag, samt vandrette Skorsteensrør, hvilende paa Voster, saavelsom Ildsteder umiddelbart under Stænge, Tag af Straa eller andet ildfængende Materiale forbydes aldeles og skulle, hvor de forefindes, inden 10 Aar være affjæffede*). § 16. Enhver er pligtig at vedligeholde sine Bygninger og de i samme værende Ildsteder og lignende Indretninger overensstemmende med nærværende Lovs Forrifter, og maa der, naar et Sted, paa Grund af sin Beliggenhed, er opført efter Forrifterne i § 1 Nr. 1, ikke senere ved det foretages nogen Forandring, hvorved den saaledes tilsigtede Brandsikkerhed forringes. § 17. De i §§ 8 til 16 foreskrevne Regler skulle ikke blot komme til Anvendelse ved Opsførelsen af nye Bygninger eller ved Anbringelsen af nye Indretninger af den i de enkelte Paragrapher ommeldte Art i ældre Bygninger, men tillige med Hensyn til de Dele af ældre Bygninger, eller de deri af den omhandlede Slags værende Indretninger, der efter Ildbrand underkastes Ombygning. Derimod skulle disse Regler ikke komme til Anvendelse paa Steder, hvis Taxationsværdi ikke er over 300 Rd., naar de ligge over 300 Alen fra ethvert andet Sted. § 18. Amtmanden kan efter Indstilling af vedkommende Sogneforstanderskab meddele fritagelse fra de i det Foregaaende foreskrevne Bestemmelser, forsaavidt Hensynet til den offentlige Sikkerhed tilsteder det og de stedlige Forhold gjøre Saadant nødvendigt. § 19. Naar

*) Jvfr. Justits-Min. Cirkl. af 2den April 1861 i Dep. Tid. f. 1861 S. 533.

Nogen efter nærværende Lovs Kundgjørelse opfører en ikke 2 Marts. tidligere paabegyndt Bygning, eller i en Bygning gjør nogen Indretning, som er i Strid med de i det Foregaaende indeholdte Bestemmelser, bliver han for saadan Overtrædelse ved Politiretten at ifjende en Bøde af 2 til 50 Rd. Derhos skal han ved Dommen under en daglig Bøde tilpligtes, inden en af Retten bestemt Frist, at foranstalte den ulovlig opførte Bygning nedreven, eller den lovstridige Indretning borttagen eller tilbørlig forandret, medmindre han herfor fritages af Justitsministeren efter et derom gjennem Retten indgivet Andragende. Desuden bliver han at idømme særlig Straf efter Lovgivningens almindelige Bybende, saafremt han har overtraadt et af Politiet nedlagt Forbud mod den ulovlige Bygnings eller Indretnings midlertidige Afbenyttelse, hvilket Forbuds Efterlevelse i fornødent Fald kan fremtvinges med Magt. Har Bygherren overdraget Arbeidet til een eller flere Haandværkere, gaaer Ansvarer over paa disse, medmindre han udtrykkelig har paalagt dem at udføre Arbeidet saaledes, som skeet er. Cap. 2. Om Omgang med Ild og Lys m. m. § 20. Enhver er pligtig med tilbørlig Forsigtighed at omgaaes med Ild, Lys, Svovlstikker og med Alt, hvad der kan fremkalde eller befordre Ildbrand. Saa skal og enhver Huusfader eller Huusbond paasee, at hans Børn, Tjende eller andre Personer, der høre til hans Huusstand, eller have Forretninger i hans Tjeneste, i saa Henseende udbiise forsvareligt Forhold. § 21. Skorstenene maae ikke udbrennes, men skulle flittig renses, hvilket, naar de bruges jævnlig, skal skee mindst 4 Gange om Aaret. Ansvarer herfor paaligger Huuseieren, naar denne enten selv beboer Stedet, eller dette er overdraget i Brug til flere forskjellige Leiere, men Brugeren, dersom denne har hele Stedet i Fæste eller Leie, eller paa anden Maade til udelukkende Afbenyttelse. Reenholdelsen af Rasselovne og Rasselovnrør har hver Huusfader at paasee for sin Beboelsesleiligheds Vedkommende. § 22. Amtmanden kan efter Overenskomst med vedkommende Sogneforstanderskaber ansætte faste Skorsteensseiere

2 Marts. og meddele disse en Instrux om de dem paahvilende Pligter, samt fastsætte den Betaling, for hvilken de ere pligtige til at rense Skorstene af forskjellig Bestaaffenhed. Enhver kan ved at benytte den fast ansatte Skorsteensfeier til Rensning af Skorstene og Kaffelovne befrie sig for det i § 21 ommeldte Ansvar. Sogneforstanderskabet er bemyndiget til, naar idetmindste $\frac{3}{4}$ af en samlet Byes Gaards- og Huusbesiddere ønske det, at ansætte en Vægter for hele Byen, samt at bestemme hans Løn og efter hvilke Regler den skal udredes. § 23. Fyrværkerisager til Salg eller offentlig Afbrænding, samt Krudt, maae ikke tilberedes i andre end udelukkende dertil bestemte Bygninger, og maa intet Fyrværkeri afbrændes, uden hvergang hos Politimesteren dertil forud indhentet Tilladelse, som af Bedkommende forinden skal forevises Brandfogden paa Stedet. Med Hensyn til Opbevaring af Krudt skulle de i Føn. af 4de April 1845 for Kjøbstæderne gjældende Forskrifter for Fremtiden ogsaa komme til Anvendelse for de Byer eller Pladser, hvis kommunale Forhold ere eller maatte blive ordnede ved særlige Bestemmelser i Righed med de for Kjøbstæderne gjældende Regler. § 24. Den, der gjør sig skyldig i Overtrædelse af de ovenfor i §§ 20, 21 og 23 givne Bestemmelser, bliver efter de befundne Omstændigheder at anses med Bøder fra 1 indtil 50 Rd., om der endog ingen Skade derved er afstedkommet, hvilken Straf ei blot den er ifalden, som selv har foretaget den paagjældende Handling, eller overtraadt det givne Paalæg eller Forbud, men ogsaa den Huusbond eller Huusfader, hvem Saadant paa Grund af grov Uagtsomhed eller uforsvarlig Forsømmelse i Henseende til det ham paahvilende Tilsyn med hans Tyende, Børn eller andre Undergivne, kan tilskrives. Opstaaer deraf Skade, da komme de i den øvrige Lovgivning givne Forskrifter om Straf og Erstatningspligt i Anledning af Udskaade, som er foraarsaget af Uagtsomhed, til Anvendelse. § 25. I Tidrummet fra 1ste Juli til 15de September maa der i Heder ingenstunde afbrændes paa Roden staaende Lyng; ei heller maa i samme Tidrum afbrændes Hedetørv

eller Mosetørv, Hede- og Mose-Jord, medmindre det, som 2 Marts. skal afbrændes, er affondret fra den tilgrændsende Hede derved, at et Belte af mindst 30 Alens Brede forud i samme Aar er afbrændt, affrællet eller, hvis Jordforpen ikke er brændbar, ompløjet; samt isvrigt under Jagttagelse af de nedenfor for saadan Afbrænding foreskrevne Forsigtighedsregler. Vil Nogen til anden Aarstid i sin Hede afbrænde den paa Roden staaende Lyng, da skal saadan Afbrænding stedse foregaae under Brandfogdens Tilsyn og efter dennes Forskrifter, samt efter et idetmindste 3 Dage forud givet Varjel saavel til Stedets Brandfoged som til de nærmest tilgrændsende Naboer. Hvor der ikke alt findes betryggende kunstig eller naturlig Adskillelse, skal det Areal, hvorpaa Afbrændingen agtes foretagen, forud affondres fra tilgrændsende Bygninger, Sæd, Hede eller Skov ved Afstrælling eller Ompløining af et Belte, hvis Brede foreskrives af Brandfogden, som ogsaa bestemmer, hvor stort Bagthold der, efter Arealets, Terrainets, Bevoringens og Veirligets Bestaaffenhed, er nødvendigt. Det paaligger i Regelen Afbrænderen selv at tilveiebringe det til Bagthold fornødne Mandskab; men er han i enkelte Tilfælde ude af Stand dertil, skulle Naboerne, paa Tilsigelse af Brandfogden og efter ligelig Dmgang, afgive de manglende Folk imod et Vederlag, der svarer til den almindelige Dagløn i Egnen og udredes af Afbrænderen, som derhos er pligtig forud at stille Sikkerhed for bemeldte Vederlag, naar Brandfogden forlanger Saadant. Mandskabet bør være forsynet med de fornødne Redskaber, og et tilstrækkeligt Bagthold skal stedse være tilstede, indtil Isden er aldeles udbrændt og slukket. Isden maa ikke antændes, forinden Brandfogden dertil har givet Tilladelse; der skal altid begyndes i Ræstiden, og Antændelsen maa slet ikke finde Sted under stærk Blæst. Brandfogden bør saavidt muligt uafbrudt forblive tilstede og føre Kommandoen, imod derfor hos Afbrænderen at erholde en Betaling af 48 f. for hver 6 Timer, Afbrændingen varer. Bliver Afbrændingen paa Grund af Veirliget afbrudt, maa den ikke paabegyndes Lov-Samling f. 1861. (17)

2 Marts. igjen uden efter forudgivet ngt Varsel til Brandfogden og Naboerne. Naar Afbrænderen nøie har fulgt Brandfogdens Forskrifter, er han i Ulykkestilsælde fri for Ansvar. Derimod skal den, som i sin Hede ikkun vil afbrænde Hedetørv, Mosestørv eller Hede- og Mose-Tord, eller som udenfor Heder vil foretage lignende Afbrænding i Moser, hvori Flere ere lodtagne, saafremt han ikke vil lade det udjøre under Brandfogdens Tilsyn med de for staaende Lyngs Afbrænding foran fastsatte Forsigtighedsregler, selv være ansvarlig for, at derved iagttages tilbørlig Forsigtighed, at navnlig Afbrændingen paabegyndes i Læstiden, at den ikke foretages eller fortsættes i stærkt Blæst, og at Pladsen, hvorpaa den skal foregaae, er omgivet af et i Forveien afstrækket tilstrækkelig bredt Belte. Dog skal Afbrænderen ogsaa i ethvert af de her nævnte Tilsælde, mindst 3 Dage forud, give sine nærmeste Naboer og Brandfogden Underretning om den paataente Afbrænding, ligesom han tillige er pligtig til uvægerlig at efterkomme de yderligere Forholdsregler, som Brandfogden maatte finde Anledning til at foreskrive ham, dette Sidste under Udgang for ham til, ved Henvendelse til Politimesteren, at søge Brandfogdens Paalæg forandrede. Naar Brandfogden enten i Bessaffenheden og Veligheden af den Plads, hvorpaa Afbrændingen skal foregaae, eller i personlige Forhold dertil finder Anledning, bør han ikke undlade, forinden Ilden antændes, ved personligt Eftersyn at overbevise sig om Afsondringens Tilstrækkelighed og at føre Tilsyn med, at der under Afbrændingen vises forsvarlig Omgang. Ere alle Lodseierne i en Mose, der antages tilstrækkelig afsondret fra Andres Bygninger, Sæd, Hede eller Skov, enige om den Fremgangsmaade, der skal anvendes ved Afbrændingen, og Overenskomsten forevises Brandfogden, uden at denne finder Noget at erindre imod Afsondringens Tilstrækkelighed, kan Afbrændingen iværksættes paa den angivne Maade, dog at der gives Naboerne fornøden Underretning med det foran bestemte Varsel. Enhver — det være sig Afbrænderen, Brandfogden eller Andre — som i fornævnte Henseender gjør sig skyldig i ufor-

svaerlig Omgang eller Forsømmelse, eller som paa anden 2 Marts. Maade ved Skjodesløshed med Ild foranlediger Hede- eller Mosebrand, ansees med Bøder fra $\frac{1}{2}$ til 100 Rd. § 26. Opstaaer der Hede-, Mose- eller Skovbrand, skal derom ligesom ved anden Ildløs strax gjøres Ansfrig. Brandfogden, som ligeledes bliver at underrette om Branden, har uophødelig at indfinde sig paa Stedet, opbyde hvad Mandskab, der kan staffles tilstede, og lede de til Ildens Standning nødvendige Foretagender. Ligesom i saa Fald den i § 33 omhandlede almindelige Pligt til i Ildbrandstilsælde at yde Hjælp indtræder, saaledes skulle Straffebestemmelserne i § 43 komme til Anvendelse paa enhver derved udviist Forsømmelse eller Uhygighed. § 27. Med Hensyn til Forbrænding paa Marken af Kapsæds- eller anden Halm, Foder og deslige forbliver det ved de hidtil gjældende Bestemmelser, hvorefter Forbrændingen under en Bøde af 16 Rd. ikke maa paabegyndes til anden Tid paa Dagen, end fra Kl. 8 til Kl. 10 Formiddag, dog at der for Fremtiden tillige forud skal gives Brandfogden og nærmeste Naboer Underretning om saadanne Forbrændinger. Cap. 3. Om Sprøiter og andre Brandredskaber, deres Betjening m. m. § 28. Den Hovedgaardseierne hidtil paahvilende Forpligtelse til at holde Sprøite bortfalder fra 1ste Januar 1865, hvorimod der inden samme Tid bliver i enhver Kommune at anskaffe en eller flere Sprøiter med de fornødne Redskaber, forsaavidt Sogneforstanderskabet maatte ansee Saadant nødvendigt. Inden Udgangen af Aaret 1862 har ethvert Sogneforstanderskab at meddele Amtsrådet Underretning om, hvorvidt det anseer det nødvendigt at anskaffe nogen Sprøite, samt, naar Nødvendigheden erkjendes, til hvilken Tid og af hvilken Størrelse en saadan Sprøite agtes anskaffet. Skulde Amtsrådet da i enkelte Tilsælde finde det urigtigt, at et Sogneforstanderskab har besluttet at undlade Anskaffelse af Sprøite med Tilbehør, eller finde den oppgivne Størrelse af Sprøiten at være utilstrækkelig, bør det afsætte paagjældende Sogneforstanderskab en Fremstilling af de Grunde, hvorpaa den

2 Marts. tagne Beslutning støttes; og forsaavidt disse Grunde ikke findes syldestgjørende, kan Amtsrådet indstille Sagen til Justitsministeriets endelige Afgjørelse. § 29. Enhver Kommunesprøite og de til samme hørende Brandredskaber stilles med Hensyn til deres Bessaffenhed, Vedligeholdelse og Afbenyttelse under offentligt Tilsyn, hvilket bliver nærmere at ordne af Amtsrådet, efter Forslag fra vedkommende Sogneforstanderskaber, ved Regulativer, som indsendes til Justitsministeriets Stadsfæstelse. § 30. Har en Kommune undladt inden den dertil givne Frist at anskaffe nogen den paalagt Sprøite, eller har et Sogneforstanderskab undladt i rette Tid at udføre dets Beslutning om at anskaffe Sprøite, eller forsømmer en Kommune forvarligen at vedligeholde sin Sprøite og øvrige Brandredskaber, eller at afhjælpe Mangler, som derved ere blevne udsatte, er Politimesteren bemyndiget til paa Kommunens Bekostning at anskaffe det Manglende eller at lade de udsatte Mangler afhjælpe. Omkostningerne kunne i fornødent Fald forskudsvis afholdes af Amtrepartitionsfonden. Foranlediges Skade paa noget Brandredskab ved dets Afbenyttelse udenfor Kommunen, da blive Omkostningerne ved dets Istandsættelse ligesuldt at afholde af den Kommune, det tilhører. § 31. Sogneforstanderskabet har at drage Omsorg for, at de Kommunen tilhørende Sprøiter og øvrige Brandredskaber anbringes paa et passende Sted i Kredsen og opbevares i et dertil skiftet Lokale. § 32. Sprøiten m. v. bør, naar Brandallarm skeer, henføres til ethvert Sted, hvor Ildbrand opstaaer, ei blot i selve Sognet eller Kredsen, men ogsaa udenfor samme i en Afstand af 1 Miils Veilængde fra Opbevaringsstedet. Saa bør og Sprøiten henføres til Steder, der ligge udenfor den almindelig bestemte Grændse, naar derom skeer udtrykkeligt Forlangende fra vedkommende Brandfoged eller Politimester. Den i nærværende Paragraph omhandlede Forpligtelse gjælder ei blot, naar Ildbrand opstaaer paa Landet, men ogsaa, naar en saadan finder Sted i en Kjøbstad, medens omvendt Kjøbstaden er pligtig i Tilfælde af Ildbrand paa Landet at sende een eller efter Omstæn-

2 Marts. dighederne flere Sprøiter med fornødent Mandskab til Hjælp. § 33. Det er en almindelig Borgerpligt for Enhver i Tilfælde af Ildbrand at yde al den Tjeneste, han formaaer. Derfor bør i saadant Tilfælde fra ethvert Beboelsessted, inden en i nedennævnte Vedtægt nærmere bestemt Veilængde fra Brandstedet, uopholdelig gives Møde med saameget, med Redskaber forsynet, arbejdsdygtigt Mandskab, som staaer i passende Forhold til det arbejdsdygtige Beboertal, samt fra Gaardene afgives et i Vedtægten nærmere bestemt Antal Heste og Vogne til Brandpolitiets Tjeneste. Yderligere Forstærkning kan paahvdes af den Kommanderende paa Brandstedet. De nærmere Regler om Enhvers Pligter i Anledning af Sprøiternes Befordring og Betjening, hvilken sidste især skal paaligge det arbejdsdygtige Mandskab inden en bestemt Omkreds, saa og med Hensyn til Vandtilførsel, Vandøsning, Slutning, Bjergning, Bagthold paa Brandstedet o. s. v. fastsættes for enhver Kredsens Vedkommende ved en Vedtægt, som affattes af Sogneforstanderskabet og stadfæstes af Amtmanden, hvorefter den tilføres Kredsens Brandbog. Enhver, som i Brandpolitiets Tjeneste yder en Kjøre- eller Rideægt, faaer samme godtgjort i Omgangen af Sogneægter. Saavel de ved Sprøiten ansatte Folk som Enhver, der i Tilfælde af Ildbrand er paalagt nogen særlig Forretning, ere forpligtede til at indfinde sig til Sprøitesøvelser, naar de dertil tilsiges af Brandfogden, hvilket dog ikke kan skee i Sæde- eller Høstid. § 34. Ethvert Sogneforstanderskab har snarest muligt at drage Omsorg for, at der, saavidt Omstændighederne tillade det, i enhver Landsby, saavel som i andre stærkt bebyggede Dele af Kommunen, haves tilstrækkelig Forraad af tjenligt Vand til Sprøiternes Forsyning. Til den Ende skal Sogneforstanderskabet i Forening med Brandfogden bestemme, hvilke Brønde, Vandsteder, Gadefær o. s. v. der, i fornødent Fald efter Overtenskomst med vedkommende Eier, skulle stilles under offentlig Tilsyn, samt oprenses og vedligeholdes paa offentlig Bekostning. Bestemmelser i denne Henseende tilføres den i § 44 ommeldte Brandbog. Skulde det, for at tilveie-

2 Marts. bringe det fornødne Vandforraad, i noget Tilfælde findes nødvendigt at indrette nye Vandsteder, og det ikke lader sig gjøre ved Overenskomst at erholde den dertil tjenlige Plads, kan denne erhverves ved Expropriation imod Erstatning efter de almindelige Regler om Afstaaelsen af Eiendom til offentligt Brug. Opstaaer der Spørgsmaal om Omfanget af Kommunens Forpligtelse med Hensyn til slige under offentlig Tilsyn stillede Vandbeholdninger, afgjøres de af Amtsraadet. Forøvrigt er det Pligt for Enhver i Ildbrandstilfælde at tilstede fri og uhindret Afgang til og Afbenyttelse af det Vand, der findes i nærliggende Brønde og Vandsteder. § 35. De Udgifter, som medgaae til den første Anskaffelse af de Kommunerne eller Kredsene tilhørende Sprøiter og øvrige Brandredskaber, samt til Anskaffelse af det fornødne Opbevaringssted og til nye Vandsteders Tilveiebringelse, derunder indbefattet Expropriationsomkostninger, dækkes ved Paaligning med $\frac{2}{3}$ paa de paagjældende Steder efter disses Taxationsværdi og med $\frac{1}{3}$ paa de vedkommende Beboere efter Formue og Feilighed. De aarlige Udgifter til Sprøiters og andre Brandredskabers Vedligeholdelse, derunder indbefattet Fornyelse, eller som paa anden Maade medgaae til Kommunens eller Kredsens Brandpoliti, udredes som andre Kommuneudgifter; hvorimod Vandsteders Oprensning og Vedligeholdelse særligt paahvile Brandfogedkredsen. Bidraget af Steder, naar disse ere overladte Andre til Brug, udredes af Eieren, dog skal Halvdelen udredes af Brugeren, forsaavidt denne er forpligtet til at udrede Brandkontingent, og Brugereffens Varighed ikke efter Adkomstdokumenternes Indhold er gjort afhængig af et bestemt Aaremaal, som udløber inden 3 Aar. Ere Stederne forsikrede i en indenlandsk Brandkasse, lægges deres Taxationsværdi ved deres Forsikring til Grund; i andet Fald bliver den, forsaavidt Saadant forlanges, at bestemme af Brandfogden i Forening med tvende uvillige Mænd, af hvilke Sogneforstanderskabet vælger den ene og Eieren den anden. De paalignede Bidrag blive i Mangel af Betaling at inddrive ved Udpantning. Udgifterne optages i Kommunens aarlige

Regnskaber. § 36. Foruden de Brandredskaber, som ifølge 2 Marts. § 28 skulle bekostes af Kommunen eller Kredsene, har Eieren af ethvert enkelt Sted paa Landet inden den 1ste Januar 1865 at anskaffe og enten selv eller ved Brugeren at vedligeholde nedestaaende Brandredskaber: a. Ved et Sted, hvis Taxationsværdi er over 20,000 Rd.: 1 stor Brandstige, 1 mindre ditto, 2 store Brandhager og 8 Spande. b. Ved et Sted, hvis Taxationsværdi er over 5,000 Rd.: 1 Brandstige, 2 Brandhager og 4 Spande. c. Ved et Sted, hvis Taxationsværdi er over 500 Rd.: 1 Stige, 1 Brandhage og 2 Spande. d. Ved et Sted, hvis Taxationsværdi er mindre end 500, men over 200 Rd.: 1 Brandhage og 1 Spand. For Bygninger, hvis Bestemmelse er at optage en stor Mængde Menneker, er Amtmanden bemyndiget til at bestemme, hvilke og hvormange Brandredskaber der i ethvert Tilfælde skal anskaffes og holdes vedlige, samt til at træffe de yderligere Foranstaltninger, der efter Omstændighederne findes fornødne til at forebygge en Ulykke. De ovennævnte Brandredskaber, som skulle være mærkede med Stedets Matr.-Nummer, ere Eierne eller Brugerne pligtige til at forevise ved de aarlige Brandsyn, og naar Brandfogden ved personligt Eftersyn begjærer det. § 37. Naar En eller Flere for egen Regning have anskaffet og vedligeholde en Sprøite af passende Størrelse med tilhørende Redskaber, og ere villige til at stille samme under offentlig Tilsyn og til Afbenyttelse efter de om Kommunesprøiter gjældende Regler, saa at Anskaffelsen af en Sprøite for Kommunens Regning derved bliver unødvendig, kan Sogneforstanderskabet med Amtsraadets Samtykke træffe Overenskomst med Sprøitens Eier om en billig Godtgjørelse for dens Brug som Kommunesprøite, og bliver denne Bestemmelse tillige anvendelig med Hensyn til de nuværende Hovedgaardssprøiter. § 38. Naar i paatrængende Tilfælde den Kommanderende ved Ildbrand forlanger en privat Sprøite, der ikke paa fornævnte Maade er stillet til offentlig Afbenyttelse, til Hjælp, bør Eieren, naar han ikke behøver den til at afværge Fare for sin egen Eiendom, uvægerlig ud-

2 Marts. levere samme, imod at der drages Omsorg for dens Befordring til og fra Brandstedet, og at den Skade, den under Afbenyttelsen maatte lide, istandsættes for det vedkommende Aantsrepartitionsfonds Regning. Cap. 4. Om Foranstaltninger i Anledning af opkommen Ildbrand. § 39. Skøndt Enhver, i hvis Huus Ildbrand opkommer, bør stræbe, ved alle til hans Raadighed staaende Midler, selv i Begyndelsen at dæmpe Ilden, maa han dog ikke forfølge samme, men skal strax gjøre Ansfrig og snarest muligt sørge for, at Brandfogden og Sognefogden underrettes derom. Ligeledes skal Enhver, som først bliver Ilden vaer, strax gjøre Ansfrig, for at den, saa hurtigt som muligt, kan komme til almindelig Kundskab. § 40. Kommandoen ved Ildbrands Slutning, med al deraf flydende Myndighed og det dermed følgende Ansvar, har Brandfogden. Derimod paaligger det Sognefogden at overholde den tilbørlige Orden paa og omkring Brandstedet, og er han til den Ende berettiget til at fjerne Enhver, som forstyrrer Arbeidet eller under Ildbranden viser et mistænkeligt Forhold. Kommer Politimesteren tilstede, kan han tage Kommandoen, hvis han dertil finder Anledning. § 41. Enhver, hvem nogen særlig Forretning eller noget Arbeide ved Brandstedet paalægges, har ikke blot uvægerlig at efterkomme Befalingen, men maa heller ikke forlade den ham anviste Post uden Tilladelse af den Kommanderende, hvorimod denne har at sørge for tilbørlig Afsløsning. Enhver, hvem der ved Ildbrande betroes nogen særlig Forretning, hvis Udførelse udkræver Myndighed, forsynes med et iøinesalbende Mærke paa sin Bestilling og nyder, saalænge han bærer dette Tegn, den ved Lovgivningen Politiets Betjente tillagte Ukrænklichkeit. § 42. Enhver er pligtig at tilstede de ved Slutningen eller Ujergningen anvendte Folk, Vogne og Brandredskaber fri Afgang over sin Grund, og at taale, at efter den Kommanderendes Befaling saadan Gjennemfart banees ved at nedrive Gjerder eller anden Indhegning, bortskaffe Træer o. desl. Elliker kan Noget modsætte sig, at en ham tilhørende Bygning nedrives, naar dette af den Kommanderende

findes nødvendigt for at standse Ildens Udbredelse. Dog 2 Marts. maa dette, naar Politimesteren er tilstede, ikke skee uden efter Tilladelse af denne eller af Amtmanden, hvis han er tilstede. Den saaledes i Brandpolitiets Tjeneste tilsoiede Skade betragtes som Brandskade. § 43. Enhver, som forfølger en hus ham opstaaet Ildbrand, eller som viser sær Brangvillighed eller uforsvarlig Forsømmelse i Opfyldelsen af den Enhver paahvilende Pligt, ogsaa uden særlig Befaling at hde sin Hjælp i Ildbrandstilfælde, eller som, uden lovligt Forfald, udebliver deraf, uagtet han har erholdt særlig Befaling af Brandfogden eller en høiere Kommanderende til Møde, eller som nægter Lydhighed mod et af den Kommanderende givet Paalæg eller Forbud, eller uden Tilladelse forlader en ham anvist Post, saa og Enhver, som under en Ildbrand gjør sig skyldig i Polituorden, ansees med Bøder fra 1 til 5 Rd., og skulde Bøderne kunne forhøies til 20 Rd., hvis han derved har gjort sig skyldig i grovere Opsætighed eller har forledet Andre til lige Ulydhighed, eller ved sin Udsærd har forvoldt Skade, foruden den høiere Straf, han efter Lovgivningens almindelige Bydende forøvrigt maatte have skylt. Enhver, som uden lovligt Forfald, uagtet skeet Tilladelse, udebliver fra Sprøitesøvelser eller Mønstringer, ansees med en Bøde af 1 Rd. Skulde nogen Brandfoged gjøre sig skyldig i ulovlig Udeblivelse eller anden grov Forsømmelse, ansees han med en Bøde af 5 til 50 Rd. Cap. 5. Om Brandsyn. § 44. Hvert Foraar og Efteraar skal der afholdes Brandsyn over samtlige Bygninger for at paasee, at Skorstene, Vagerovne og Ildsteder ere tilbørlig vedligeholdte og rensede, og at de befalede Brandredskaber overalt ere tilstede og i forsvarlig Stand. Disse Brandsyn afholdes af Brandfogden i Forening med tvende andre af Sogneforstanderskabet dertil paa 3 Aar valgte Mænd. Befindes der ved Brandsynet nogen Mangel i fornævnte Henseende, giver Brandfogden Cieren eller andre Vedkommende Paalæg om at afhjælpe samme inden en opgiven passende Tidsfrist, og skal han siden, naar Fristen er udløben, eftersee, hvorvidt Saadant er skeet eller ikke. Be-

2 Marts. findes ved Eftersynet Nogen ikke at have afhjulpet de ved det første Syn udsatte Mangler, eller bliver Brandfogden ellers opmærksom paa nogen Overtrædelse af Brandanordningerne, indberetter han Saadant til Politimesteren, for at de Vedkommende kunne blive dragne til Ansvar. Om Brandshyvenes Afholdelse, de derved befundne Mangler og givne Paalæg, samt om hvorvidt disse ved Eftersynet ere befundne afhjulpne, og i hvilke Tilfælde der er gjort Indberetning til Politimesteren, gør han en kort Tilførsel til en af Kommunen anskaffet, af Politimesteren bekræftet Brandbog, som underskrives af Brandfogden og begge Brandshynsvidnerne for de Syn, hvori de have deltaget; Brandbogen forbliver i Brandfogdens Værg. § 45. Unblader Nogen at afhjælpe de udsatte Mangler eller at opfylde de givne Paalæg, anses han med Bøder fra 1 til 50 Rd. og tilpligtes derhos ved Dommen at udføre det Unkladte under en passende daglig Bøde. Cap. 6. Om Forretningsførelsen. § 46. Tilsynet med de i denne Lov givne Regler for Bygningers Opførelse paa Landet paahviler Sognefogderne under Politimesterens og Amtmandens Overholdelse. Paa samme Maade paahviler Brandfogderne Tilsynet med Overholdelsen af de om Brandpolitiet givne Forfrister*). § 47. Brandfogedfredsene bestemmes af Amtsrådet, som efter Forslag af vedkommende Sogneforstanderskab kan foretage Forandring i den nu bestaaende Inddeling, hvor Forholdene gjøre Saadant ønskeligt. Brandfogderne besiddes af Amtmanden efter Forslag af vedkommende Sogneforstanderskab og meddeles ved deres Besiddelse en Instrux om de Pligter, som i denne Egenkab paahvile dem. De ere forpligtede til at modtage og vedblive deres Bestilling i mindst 3 Aar, medmindre de maatte have gyldig Grund til at begjære sig fritagne, hvilket bliver at bedømme af Amtmanden. Den, der har udtjent sin Tid som Brandfoged, er ikke pligtig at modtage nyt Valg før efter Forløbet af saa langt et Tidsrum, som det,

*) Jvfr. Justits-Min. Circf. af 18de Marts 1861 i Dep. Tid. f. 1861 S. 381—82.

hvori han har gjort Tjeneste. § 48. For de Byer eller 2 Marts. Pladsers Vedkommende, hvis kommunale Forhold ere eller blive ordnede ved særlige Bestemmelser i Lighed med de for Kjøbstæderne gjældende Regler, saavel som hvor Forholdene ellers maatte tilraade det, er Justitsministeriet bemyndiget til, efter Indstilling fra vedkommende Kommunalbestyrelse eller Sogneforstanderskab, at ordne Forretningsførelsen saavel som Kommandoen ved Ildbrandes Slutning paa anden Maade end den, der er bestemt i §§ 40 og 46. Cap. 7. Om Brandfagers Behandling. § 49. Alle Sager angaaende Overtrædelser af nærværende Lov blive at behandle som offentlige Politisager. Dog forsaavidt Nogen er justitiamter tiltalt for forsætlig Brandstiftelse eller Meddeeltighed deri, eller for nogen anden Forbrydelse, der efter de almindelige Regler henhører under Justitsforfølgning, men det under Sagen viser sig, at han enten alene eller i Forbindelse med andre Forbrydelser har gjort sig skyldig i Overtrædelse af nærværende Lov, bliver dette hans Forhold at tage under Paafjendelse af den Ret, hvorunder Sagen er indkommen. § 50. Alle Bøder, der skulle erlægges i Henhold til nærværende Lov, tillægges Jurisdictionens Politikasfe og optages i Regnskabet for denne; men deres Beløb bliver, efter Politimesterens Indstilling til Amtmanden, at anvende til Belønninger for duelige og virksomme Brandfogder, for det ved Sprøiterne fast ansatte Mandskab eller for Andre, som under Ildbrand have udviist særdeles Raffhed og Nidkjærlighed. § 51. Brandfogder og Sognefogder skulle ved deres personlige Nærværelse ved Ildbranden være opmærksomme paa, hvad der kan have givet Anledning til Ildens Opkomst, og, hvor der findes mistænkelige Spor, strax give det tilkjende, for Politimesteren, ifald han er tilstede, og i medsat Fald ere de berettigede til, saavidt muligt, at sørge for, at Bewiset desangaaende sikkes. Om Udsalget af deres Sagtagelser have de strax efter Branden at afgive Melbing til Politimesteren. § 52. Strax efter enhver Ildbrand har Politimesteren, uden at afvente den ovenberørte Melbing, saavidt muligt paa Brandstedet, men undtagelsesviis dog

2 Marts. altid hos en af de nærmeste Naboer, at afholde Forhør til Oplysning om Ildens Anledning og Opkomst. Af Forhøret sendes en Udskrift til Amtmanden, som derefter foranstalter det videre Fornødne. Tillægsbestemmelser. § 53. Justitsministeren har at træffe de videre fornødne Foranstaltninger til Ordningen af Brandpolitiet paa Landet. § 54. Fdn. af 29de Februar 1792, angaaende Brandvæsenet paa Landet, og den sig dertil sluttende Anordn. af 27de Marts 1793; Fdn. af 26de Marts 1800 om Branddirektører paa Landet § 7 A og § 7 B Nr. 8;

Plac. af 8de Decbr. 1809,	} angaaende Bygningshjælp for Gaard- og Huusmænd, som udslytte efter Ildbrand;
Blgj. af 22de April 1817,	
Cancelli-Plac. af 12te Juni 1832,	} angaaende frivilligt anskaffede Sprøiter,
Plac. af 13de Juni 1818 og Cancelli-Plac. af 28de Febr. 1833,	

og Plac. af 31te Octbr. 1766 om Skjodesløs Omgang med Ild paa Hederne, samt den 4de § af Cancelli-Plac. af 15de April 1828, indeholdende adskillige Bestemmelser, Landbygninger og disses Brandsforsikringer angaaende, saavel som alle andre fortiden gjældende Bestemmelser, der ere i Strid med nærværende Lov, sættes ud af Kraft. § 55. Et Exemplar af denne Lov henlægges hos enhver Sogneforstanderskabsformand, Sognefoged og Brandfoged paa Landet. Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

2 Marts. **Adgj.** til de holstenste Provindsialstænder ang. de af Stænderforsamlingen for Hertugdømmet Holsten i Maret 1859 besluttede Andragender i Forfatningsanliggendet, og om de videre foretagende Skridt i dette*).

*) Findes i Dep. Tid. f. 1861 S. 289—91, hvor ligeledes S. 293—308 er meddeelt det Stænderforsamlingen forelagte Udcast til en Lov angaaende Hertugdømmet Holstens provisoriske Stilling med Hensyn til det danske Monarchies fælles Anliggender, og S. 308—19 det Samme ligeledes forelagte Udcast til en Lov an-

Naadstue-Plac. ang. at den over Matr.-Nr. 36 U i 6 Marts. Udenbyes Klædebo Qvarteer udlagte Gade, som forbinder Korsgade og Smebegade, bliver, overensstemmende med Kommunalbestyrelsens i Medhold af Loven af 14de December 1857 § 9 derom tagne Bestemmelse, som hidtil, at benævne: Murergade.

Bekjendtgjørelse ang. Overgangen af Søqvæst- 8 Marts. og Assistentshusets Midler og Giendele til Bestyrelsen for de militaire Underklassers Pensionering og Invalidforsørgelsen. Marine-Min. (Dep. Tid. f. 1861 S. 344).

I Henhold til den allerhøieste Resolution af 31te Marts f. A. ere Søqvæst- og Assistentshusets Midler og Giendele samt Assistentshusetablisementet fra den 1ste April f. A. at regne henlagte til det almindelige Fond efter Lov af 9de April 1851 til de militaire Underklassers Pensionering og Invalidforsørgelsen, samt underlagte den i bemeldte Lov anordnede Bestyrelse, dog med Undtagelse af en til eventuel Opførelse, Indretning og Udstyrelse af et nyt Søhospital henlagt Capital samt af Søqvæsthusets Bygninger og Grund. Som Følge heraf er den hidtilværende Direction for Søqvæst- og Assistentshuset ved allerhøieste Resolution af 3die Januar d. A. bleven ophævet, og ville de Søqvæsthuset hidtil specielt tillagte Indtægter m. v. fremtidig være at erlægge til Bestyrelsen for de militaire Underklassers Pensionering samt Invalidforsørgelsen, der ligeledes vil berigtige de paa fornævnte Instituts Midler hvilende Forpligtelser. Den ovennævnte af Søqvæsthusstiftelsens Midler tilbageholdte Capital saavel som Søqvæsthusets Bygninger og Grund forterer umiddelbart under Marineministeriets Bestyrelse og ere ved allerhøieste Resolution af 18de Januar d. A. henlagte under Ministeriets 3die Afdeling, Commissariats De-

gaaende Hertugdømmet Holstens Forfatning, begge med tilhørende Motiver. Jvfr. Dep. Tid. f. 1861 S. 417—26, 537—46, 841—44.